

lobci za svezení 40 Kč, uvedl v d ů v o d e c h: Plat daný za dopravu žalobci, není občanským ziskem živnostníka, ani náhradou amortisace provozovacího kapitálu (opotřebení vozu). Nelze proto z toho dovozovati, že šlo o objednaný výkon, o smluvu o dílo. Žalobce jel s manželkou, šlo o osobní jízdu rodiny žalobce a S-ová se při té příležitosti svezla, nikoliv o jízdu provozovanou po živnostensku za úplatu, která by byla z pojištění vyloučena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Tím, že žalobce přestal používatí auta k výkonu autodrožkářské živnosti a počal ho používatí jen k soukromým potřebám, odpadl jeho zájem na pojištění auta jako autodrožky (§ 63 zákona o pojišťovacích smlouvách čís. 501/17 ř. z.) a pojišťovně se na druhé straně snížilo ručební riziko za poškození auta, an tím byl omezen počet jízd a sníženo nebezpečí poškození auta. V souvislosti s touto úvahou jest podle § 914 obč. zák. vyložiti slova »k soukromým potřebám« a »příležitostné jízdy za plat«. Soukromou potřebou jest použití auta, slouží-li jízda osobnímu účelu pojistníka neb jeho rodiny, byť i s přibráním osoby třetí sledující jiný účel za úplatu, neboť tím se počet soukromých jízd pojistníkových nezvětšuje a ručení pojišťovny se nerozšiřuje. Lze proto příležitostnými jízdami za úplatu ve smyslu návrhu a dodatku k pojistce rozuměti jen jízdy, které pojistník podnikl výlučně v zájmu třetí osoby za úplatu a tím počet jízd rozmnožil. Příležitostnou jízdou se rozumí jako protiklad k jízdám po živnostensku jen jízda, která výjimečně, když se naskytla příležitost, byla vykonána a není pravidelným zdrojem příjmů. Ano jest zjištěno, že žalobce podnikl dne 25. června 1930 jízdu se svou manželkou za svým soukromým účelem a na požádání svezl Olgu S-ovou za úplatu, nejde o příležitostnou jízdu za úplatu ve smyslu dodatku k pojistce a škoda vzniklá při tom na autě není podle § 3 písmena d) všeobecných pojišťovacích podmínek z pojištění vyloučena.

Čís. 11474.

Doplnění pozemkové knihy (zákon ze dne 12. srpna 1864, čís. 46 z. zák. pro Čechy).

Jest věcí žadatele, by vykázal souhlas okresního úřadu k zápisu nemovitostí, jež byly dosud veřejným statkem, do pozemkové knihy. Toto schválení nemůže býti nahrazeno právoplatným soudním usnesením, vydaným v řízení o obnově a o úpravě hranic.

(Rozh. ze dne 12. března 1932, R I 92/32.)

V r c h n í s o u d v P r a z e neschválil návrh okresního soudu v N., by byly zapsány dílce pozemkových parcel čk. 702 a 704, veřejných cest, do vložky čís. 8 ke sloučení s pozemkovou parcelou čk. 30, louka, jako

vlastnictví manželů Františka a Marie P-ových. D ů v o d y: Jde o zápis nemovitostí, jež jsou částí obecní silnice a cesty, a k tomu jest podle § 20 zákona ze dne 12. srpna 1864 čís. 46 z. zák. třeba schválení politického úřadu, nyní okresního úřadu v P. V projednávaném případě okresní úřad jednání neschválil, ba naopak souhlas odepřel pro stížení komunikace a na tomto zamítavém stanovisku setrval. Souhlas politického úřadu vykázati jest věcí žadatelů, a odkazuje se v té příčině na výnos zemského výboru král. Českého ze dne 1. července 1871 čís. 18407, výnos presidia vrchního soudu v Praze ze dne 12. ledna 1900 č. j. Pres. 53/1900. Dokud žadatelé onen souhlas nevykáží, nebude lze jejich žádosti vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Rekurs není opodstatněn, neboť napadené usnesení vrchního soudu odpovídá i stavu věci i zákonu. Stěžovatelé opírají svůj návrh o právoplatné usnesení okresního soudu v N. ze dne 2. září 1930 vydané v řízení o obnově a úpravě hranic podle § 850 a násl. obč. zák. Jde však o zápis dílců pozemkových parcel č. kat. 702 a 704, veřejných cest, do knihy pozemkové a proto podle § 20 zákona ze dne 12. srpna 1864 čís. 46 z. z. pro Čechy musí navrhovatel prokázati schválení politického úřadu, nyní okresního úřadu v P. Toto schválení nemůže nahraditi ani ono právoplatné usnesení soudní, poněvadž schválení znamená souhlas se zrušením veřejnosti oněch částí cest s pozemkem soukromým sloučených a tímto zrušením veřejnosti, tedy otázkou veřejnoprávní, soud v řízení, v němž bylo ono usnesení vydáno, zabývati se nemohl a se nezabýval. Správně rozhodl vrchní soud, že souhlas politického úřadu vykázati jest věcí žadatelů a nerozhoduje, že jde jen o zavedení knihovního pořádku, jak tu jest, nikoli o změnu držebnostní. Navrhovatelé jsou povinni knihovní pořádek zavést i opatřiti vše, čeho k zavedení tomu jest třeba, tedy i souhlas politického úřadu, vrchním soudem právem požadovaný.

Čís. 11475.

»Zvláštními předpisy« ve smyslu § 93 odst. (2) vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, čís. 8 sb. z. a n., nejsou míněny jiné předpisy, než předpisy exekučního řádu, zejména předpisy §§ 3 a 54, druhý odstavec, ex. ř.

Je-li podle exekučního titulu správního úřadu obec povinna plniti straně, jest strana vymáhajícím věřitelem oprávněným k návrhu na povolení exekuce proti obci, musí však předložiti potvrzení rozhodujícího úřadu o vykonatelnosti.

Exekuci proti obci k vydobytí peněžité pohledávky nelze však po-